

Nr 228.

Av herr **Mattsson**, *angående inplacering i lönegrad av befattningen såsom riksbrandinspektör.*

År 1944 utfärdades en ny brandlagstiftning för riket. En av huvudpunkterna i den nya lagstiftningen är att det skall finnas en central tillsyn över brandförsvaret. För denna tillsyn skall jämlikt 2 § brandlagen finnas en särskild riksbrandinspektör.

Riksbrandinspektören är icke inplacerad i lönegrad utan avlönas endast med arvode. Att denna form för avlöningen valts torde bero på att man ville närmare överväga frågan om brandinspektionens placering i förvaltningen innan man gav riksbrandinspektören en mera fast ställning.

Emellertid är det givetvis en nackdel om provisoriet varar för länge. Stora krav måste ställas på riksbrandinspektören, och man kan inte vänta att erhålla eller behålla en verkligt dugande kraft om man inte kan erbjuda honom rimliga anställningsvillkor. Civilförsvarsstyrelsen föreslog också i sina petita för nästkommande budgetår att tjänsten skulle inplaceras i lönegraden C 6. Styrelsen föreslog vidare att den nuvarande riksbrandinspektören, som är ordinarie brandchef i Borås, skulle, om han utnämndes till tjänsten, erhålla ett personligt lönetillägg av 3 000 kronor om året. Det må anmärkas, att för riksbrandinspektören sålunda föreslagna löneförmåner i jämförelse med dem brandcheferna i rikets större städer f. n. åtnjuta ingalunda kunna anses oskäligen med hänsyn till de krav, som måste ställas på denne befattningshavare. I årets statsverksproposition har emellertid kommunikationsministern med hänvisning till pågående utredning om civilförsvarets organisation icke ansett sig kunna framlägga något förslag om ändrad löneställning för riksbrandinspektören.

Självfallet är det icke lämpligt att innan resultatet av nämnda utredning föreligger definitivt taga ställning till frågan hur statens brandinspektion bör vara ordnad i framtiden. Spörsmålet om riksbrandinspektörens ställning kan emellertid utan olägenhet utbrytas ur detta sammanhang. Den nuvarande riksbrandinspektören, som haft anledning räkna med att hans befattning skulle uppföras i löneplan senast den 1 juli 1946, åtnjuter tjänstledighet från sin brandchefstjänst i Borås till nämnda dag och kan icke räkna med förlängd tjänstledighet. Risk finnes att han vid nämnda tidpunkt återgår till sin befattning i Borås, enär han med nuvarande anställningsförhållanden knappast torde vilja lämna en pensionsberättigande tjänst utan att få annan sådan tjänst. Det skulle vara till stor skada för

brandförsvaret om riksbrandinspektören, som redan under den korta tid han upprätthållit befattningen, hunnit visa prov på såväl initiativrikedom som organisationsförmåga, skulle nödgas lämna sitt arbete mitt under den nydaningstid som brandförsvaret nu genomgår. Det torde härtill föreligga stora svårigheter att i vårt land finna någon annan för befattningen tillräckligt kvalificerad person som mot de löneförmåner staten nu erbjuder skulle vara villig att övertaga posten som riksbrandinspektör.

Det anförda torde giva vid handen att riksbrandinspektören redan nu bör beredas ordinarie anställning lämpligen på sätt civilförsvarsstyrelsen föreslagit.

Jag föreslår därför,

att riksdagen måtte för sin del besluta,

att tjänsten som riksbrandinspektör inplaceras i lönegrad C 6,

samt att den nuvarande riksbrandinspektören, om han utnämnes till tjänsten, erhåller ett personligt lönetillägg av 3 000 kronor om året.

Stockholm den 22 januari 1946.

Victor J. Mattsson.
